Redacțiunea Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks Nachfolger; Anton Oppelik, J. Danneberg*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta“ iese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șese lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentul pentru Brasov
administrațiunea, piața mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șese lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 97. Brașov, Joi, 2 (14) Maiŭ 1896.

Din causa sfintei sĕrbătorĭ ḑiarul nu va apăré până Vinerĭ séra.

3 (15) Maiŭ.

Peste 48 de óre vom scrie érășĭ 3 (15) Maiŭ.

De astă-dată ḑiua acésta era destinată pentru împlinirea unei marĭ datorii, ce-o avem către națiunea nóstră și viitorul ei. Era sĕ ne întrunim Vinerĭ într'o conferență a partidului, pentru ca sĕ apĕrăm marele principii ale luptei nóstre de esistență națională în contra încălcărilor dușmane.

Aveam sĕ ne apĕrăm aceleașĭ principii, carĭ au însuflețit inimile Românilor în marea adunare națională de pe câmpia Blașiului la 1848.

Era dér potrivită ḑiua pentru ținerea unei conferențe naționale.

Era potrivită, însĕ numai față cu aspirațiunile nóstre, față cu dreptatea cau'sei române, dér nu și față cu aspirațiunile contrarilor ei, a actualilor stăpânitorĭ.

Pentru aceștia ḑiua de 3 (15) Maiŭ este o ḑi „ominósă“, căcĭ în acéstă ḑi poporul român a declarat sĕrbătoresce în fața lumei, că nu mai vré sĕ fiă sclavul altor popóre din patriă, ci vré sĕ fiă și el liber și egal îndreptățit cu ele, vré sĕ trăéscă ca popor român cu obiceiurile, datinele, limba și cultura sa românéscă, vré sĕ aibă și el un viitor în acéstă țéră apĕrată și susținută cu brațele lui viguróse și brăzdată cu sudórea muncei sale.

Natural dér, că alegerea ḑilei de 3 (15) Maiŭ ca ḑi de întrunire a conferenței, a indispus și mai mult pe contrarii noștri, carĭ s'au și grăbit a-o esploata în contra conferenței.

Acésta însĕ a fost, cum se ḑice în limba poporului, numai pupéză pe colac. Adevĕrul este, că nu cause incidentale, ci însĕ-șĭ principiile, de carĭ se conduce partidul nostru național în revindicarea drepturilor naționale române, și carĭ sunt în diametrală contraḑicere cu sistemul despotic de guvernare actual, cu tendințele primejdióse manifestate necurmat de către elementul dela putere, au pricinuit oprirea conferenței.

Dér, cum am ḑis, principiile de luptă ale partidului nostru național concad și trebue sĕ concadă cu principiile de libertate națională, proclamate sĕrbătoresce de obștea Românilor întrunițĭ înainte cu 48 de anĭ pe „Câmpul libertății“.

Au avut, decĭ dreptate contrarii noștri sĕ se cutremure în consciința lor, la idea de-a se întruni o conferență națională română în ḑiua de 3 (15) Maiŭ, décă ei sunt așa de firm hotărîțĭ sĕ ne desnaționaliseze, sĕ ne distrugă cu orĭ-ce preț individualitatea nóstră etnică și sĕ declare rĕsboiŭ pe viéță și pe móite rassei române din statul ungar.

Și, precum se vede, contrarii noștri au și ajuns la marginea acestei prăpăstii, pentru ei mai mare și mai amenințătóre, póte, decât pentru noi. Căcĭ ceea ce s'a întêmplat în ḑilele acestea pentru de-a împedeca întrunirea conferenței nóstre — deși se pusese la ordinea ḑilei ca singur punct principal împărtășirea faimosului ordin ministerial din Iunie 1894 și deliberarea asupra pretensiunilor, ce le ridică acest ordin față cu partidul nostru național și cu organisarea lui, — este un lucru atât de grozav și înspăimêntător, încât, cu tot fanatismul de rassă turbat și nebun, ce conduce aḑi nenorocitul curent șovinist, care stăpânesce spiritele maghiare și terorisézá tótă țéra, cu guvern cu tot, numai așa ni-l putem esplica, că contrarii noștri ne cred pe noi Românii atât de slăbițĭ și desbinațĭ între noi, ca sĕ pótă cuteza tóte, bătêndu-șĭ joc de întreg trecutul acestor țĕrĭ, și al poporului român.

Puteam óre noi sĕ ajungem aceste ḑile amare de umilire națională, décă eram mai conscii de periculele, ce ne amenințau; décă eram mai pĕtrunșĭ de ceea-ce va sĕ ḑică a pune umĕr la umĕr; décă eram mai însuflețițĭ de marele principii salvatóre de drept și de libertate națională ce-au consacrat la 3 (15) Maiŭ 1848 legătura frăției între noi?

Sĕ cugetăm cu toții serios asupra acestei întrebărĭ în ajunul aniversărei marei ḑile de 3 (15) Maiŭ și sĕ ne dăm sémă de ceea ce am fost în trecut și de ceea ce suntem astăḑĭ!

Oprirea conferenței.

Incă de Lunĭ d-l Dr. Rațiu a însciințat ținerea conferenței la primăriă din Sibiiu prin următórea scrisóre:

Prea onorate d-le primar!

In urma ordinațiunii ministeriale de sub nr. 321 din 1894 și cu considerare la cuprinsul ei, am convocat, după cum apare din alăturata *„Convocare“* de sub ·/. pe conducĕtorii partidului național român la o conferență aicĭ în Sibiiu pe 15 Maiŭ a. c. in causa organisării partidului cu privire la §-ul 104 din articulul de lege XXXIII. din 1874 și cu considerare la circularul ministrului de interne de sub n-rul 1508 din 1875, — cu *ordinea de ḑi* aci sub ·/. alăturată, ceea-ce prin acésta am onóre a vĕ aduce la cunoscință.

Sibiiu, la 11 Mai 1896.

Dr Rațiu m. p.

Ordinea de ḑi, care se amintesce mai sus este următórea:

Ordine de ḑi

stabilită pentru conferența convocată pe 15 Maiŭ a. c. în Sibiiu.

1. Deschiderea ședinței prin Dr. Ioan Rațiu.
2. Constituirea conferenței (alegerea unui președinte, unui vice-președinte și a unui secretar).
3. Cetirea ordinațiunii ministeriale numĕrul 321 din 1894.
4. Alegerea unei comisiunĭ de 40 membri cu însărcinarea de a face proiecte referitóre la organisarea partidului.
5. Raportul comisiunii de 40.
6. Aducerea concluselor prin conferență.
7. Inchiderea conferenței.

Dr. Rațiu m. p.

In urma arătărei făcute, primarul orașului a adresat și înmanuat ierĭ d-lui Dr. Rațiu următórea decisiune în limba maghiară:

Nr. 56—1896.
pres.

Stimatului Domn Dr. Ioan Rațiu

Loco.

La arătarea D-tale dela 11 l. c. îțĭ fac cunoscut, că *nu permit* ținerea adunării românescĭ însciințată pe 15 l. c. Nu o permit anume pentru aceea, pentru că D-ta convocĭ la acéstă adunare numai pe membrii naționalității române, pe când după §-ul 1 al articlului de lege XLIV. din 1868 despre egala îndreptățire a naționalităților: toțĭ cetățenii Ungariei după principiile fundamentale ale constituțiunii formézá o națiune, o națiune ungară unitară indivisibilă, care disposițiă legală eschide clar, că în Ungaria sĕ fiă permisă consfătuire orĭ organisare pe basă de rassă orĭ națională cu eschiderea acelei părțĭ a cetățenilor, care nu aparține aceleiașĭ rase orĭ naționalitățĭ.

Fiind că însĕ adunarea convocată de D-ta nu e *adunare de popor*, pentru-că numai pe Românii îĭ convócă, scopul adunării, după-cum apare din însciințare, tinde a ascrie locuitorilor de limbă română ai Ungariei individualitatea de drept public, acésta însĕ stă în acut contrast cu disposiția citatului articlu de lege, care are óreșĭ-cum caracterul unei legĭ fundamentale, pentru aceea nu pot da permisiune spre a ține adunarea însciințată.

Despre acésta, în înțelesul îndrumării primite din *loc mai înalt*, te încunosciințez pentru conformare.

Sibiiu, la 11 Maiŭ 1896.

Drotleff m. p.,
primar.

Contra acestei oprirĭ a conferenței volnice și neîntemeiate în

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Insula șerpilor.

de *Carmen Sylva.*

(Fine)

Icĭ vedea plimbându-se matróne, pe care i-se părea că le cunósce, îmbrăcate cu haine lungĭ, cu vălurĭ albe, și colo bărbațĭ în togă și mantie, carĭ păreau, că vorbesc între dênșii cu aprindere despre afacerile publice, tocmai ca în Forum la Roma. Dér mai înainte de a se fi putut apropia de dênșii, îi eși înainte alergând, o fată încântătóre, îi dete din cap cu încredere într'un chip familiar, îl luà de mână și îi dise:

— Nu mĕ cunoscĭ sub forma acésta? Sunt Colubra ta. Vino cu mine sĕ-țĭ arăt tot.

Și îl tîrî după ea printre ómenii, carĭ vorbeau toțĭ limba romană séu grécă, astfel, că pricepea tot ce spuneau. Fețele lor de asemenea îi păreau grozav de cunoscute. Ar fi dorit așa de mult sĕ se apropie de unul și de altul, sĕ vorbéscă cu ei ḑicêndu-le pe nume: Claudius, Plautius, Lucilius, căcĭ lui 'i-se părea c'ar fi curtezanĭ de ai împĕratului, pe carĭ înainte îi vedea în fiă-care ḑi. Dér mica lui călăuză îl apucă de mână cu degetele ei subțirĭ, mlădióse și îl tîrî înainte. Audì pronunțându-se în jurul sĕu numele artiștilor și filozofilor grecĭ și ai ómenilor de stat Romanĭ. I-se părù ciudat de tot. De când nu mai auḑise limba țĕrii lui! Numele care înainte îl lăsau nepăsător, acum făceau se-i sară inima, și 'l făceau sĕ lăcrămeze numai pentru că le audea.

Mulțĭ veniră la el cu o expresiă de mirare veselă, dér Colubra îl tira în colo în tot-déuna și bătea chiar cu nerăbdare din piciorușele ei cele încântătóre, décă nu plecau pe dată, și'șĭ încrețea sprîncenele cele subțirĭ și fulgera cu privirile încruntate ale ochilor, carĭ numai ei mai aminteau ce fusese mai înainte. Odată îșĭ arătà chiar limbulița roșiă ca un bujor și așa de ascuțită par'că ar fi putut sĕ ințepe.

Copii mai nu se vedeau în grădina cea fermecată, și puținii, pe carĭ îi zări poetul, se strecurau triștĭ, se țineau tăcuțĭ de mânĭ și priveau cu ochii marĭ lumea aceea amestecată, veselă, în care păreau a fi cu totul străinĭ. Nimenĭ nu se ocupa de ei, nimenĭ nu vorbea cu ei, căcĭ fiă-care părea a se gândi numai la propria lui bucuriă. Ovidiu vrù sĕ le spuiă câte o vorbă bună, dér și de lângă dênșii îl smulse Colubra trăgându-'l înainte într'un umbrar fórte ascuns, care se ridica lângă un isvor ce curgea încet. Acolo îi dădù pómele cele mai minunate, și apă sĕ bea, pe urmă se agăță de o cracă, sĕ mai agăță de alta cu brațul ei cel alb, și făcêndu-'șĭ vênt cu picióre, ḑise triumfând:

— Ei, ce ḑicĭ de mica ta prietină?

— Că m'a legănat în vis!

— Nicĭ decum, căcĭ nu visedĭ! Eștĭ în insula Șerpilor, în care sunt exilațĭ toțĭ ómenii, carĭ au mințit în viața lor. Odată la o miiă de anĭ insula înverḑesce, noi ne dobândim ér formele nóstre omenescĭ, și colindăm prin grădina cea fermecată; dér dintre ómenii viețuitorĭ numai unul póte sĕ ne vadă și acela trebue sĕ fiă fórte nenorocit și sĕ nu vorbéscă cu nicĭ unul dintre noi, căcĭ décă spune o minciună cât de mică, se preface în șérpe, și șerpe rĕmâne o miiă de anĭ, și mâne nu mai e aicĭ așa frumos.

— Dér pot sĕ vorbesc, fără sĕ mint.

— Da cu mica ta Colubra, séu în Tomi, unde nu cerĭ decât pâne și lemne și apă și unde nu îțĭ folosesce nimic décă eștĭ spiritual séu amabil séu mușcător, pentru că nimenĭ nu te pricepe; în societate ai vorbi tocmai ca și dênșii și atuncĭ...

— Dér vĕd dregĕtorĭ de stat și slujbașĭ, artiștĭ și filozofi, femei fórte stimate și chiar copii micĭ.

Colubra zimbi cu milă.

— Toțĭ au spus neadevărurĭ în viéță, și pentru că se tem de dênșii și de limba lor cea mincinósă chiar și în iad, 'i-a pus în insula Șerpilor, unde nu pot sĕ facă nicĭ un rău și nu pot decât cel mult sĕ strige unul la altul și sĕ se sugrume. Pentru copii nu este nu se póte mai trist, căcĭ sunt așa de străinĭ și nu sunt ai nimĕrui și nimenĭ de pe pămênt, nu-'șĭ aduce aminte de ei.

Pentru ei chiar acéstă ḑi de bucuriă

lege, Dr. Raţiu o anunţat, că va inainta recurs.

*

In urma oprirei conferenţei, d-l Dr. I. Raţiu aduce la cunoscinţă următórele:

După-ce primăria din loc printr'o resoluţiune neîntemeiată în lege a oprit ţinerea conferenţei convocate de mine pe 15 Maiŭ a. c., în contra cărei opriri am insinuat recurs, mĕ vĕd necesitat **sĕ amân ţinerea acestei conferenţe pe timp nedeterminat,** *ceea-ce aduc la cunoscinţa celor convocaţi.*

Sibiiu, 12 Maiŭ n. 1896.

Dr. Ioan Raţiu.

Contra mileniului.

In şedinţa de protestare contra mileniului, ţinută în 2 c. în *Craiova*, se adoptase următórea resoluţiune:

„Cetăţenii Craioveni întruniţi în meetingul de astădi, 2 Maiŭ 1896;

„Considerând, că serbările millenare dela Pesta sunt afirmarea publică şi oficială a esistenţei de dece ori seculară a Statului naţional maghiar;

„Că acéstă afirmare este în contradicere cu drepturile naţionalităţilor conlocuind cu Ungurii regatului ungar, de-óre-ce aceste naţionalităţi nu au fost nici-odată nici cucerite cu arma, nici supuse politicesce;

„Considerând, că sub masca unor serbări cu caracter civilisator se făuresce o nouă armă de opresiune şi schingiuire a naţionalităţilor;

„Fiind-că acéstă armă este îndreptată şi *în contra Românilor*, fraţii noştri din Transilvania şi Ungaria, a căror desnaţionalisare se urmăresce de veacuri;

„*Protestăm contra acestei serbări* şi denunţăm Europei civilisate pe aceia, cari în numele progresului şi al civilisaţiunei caută sĕ răpéscă dreptul la viaţa naţională a unui popor; protestăm contra Ungurilor, cari uzând de mijlócele barbare torturéză pe Românii din Transilvania şi Ungaria, fiindcă aceştia voesc sĕ-şi păstreze limba, religia şi datinele strămoşesci;

„Denunţăm Pressei Europene purtarea medievală a Ungurilor şi o rugăm sĕ protesteze alături cu noi pentru revindecarea drepturilor Românilor;

„Declarăm trădători pe toţi Românii, cari oficial séu ca particulari se vor duce sĕ participe la sĕrbările din Pesta“.

*

Liga culturală din Brăila va ţine mâne, Joi, o mare întrunire publică de protestare *în contra mergerei Românilor la mileniu,* şi la esposiţia din Budapesta.

*

Diarului „*Fővárosi Lapok*“ din Budapesta i-se anunţă din O.-Becse, că *Sêrbii* de acolo nu invitaseră pe nimeni la liturghia milenară impusă, dér voind cu tóte acestea sĕ între în biserică pompierii cu stégul lor naţional maghiar, Sêrbii închiseră uşa bisericei, dicênd că nici-odată nu vor permite sĕ între acel steag în biserica lor.

*

In diecesa Aradului s'au întêmplat cu ocasiunea liturghiilor milenare impuse, în diferite comune, următórele incidente: „*P. Ll.*“ spune, că preoţii *Evuţan* şi *Barcu* din *Pecica română* invitară, conform ordinului episcopului, şi autorităţile publice la liturghiă. Când însĕ acestea merseră la timpul prefipt la biserica română, aflară *uşile închise.* Faimoşii mâncători de Maghiari, dice „P. Ll.“, şi-au permis o glumă, la comitat însĕ domnesce mare indignare din causa acésta. — Foile maghiare spun apoi, că mai ales preoţii *Iosif Ognean* din *Soborşin* şi protopopul *Puticiu* din *Timişóra* au escelat prin cuvêntările lor *reci şi convenţionale* asupra mileniului. In comuna *Micalaca* s'au întêmplat şi *demonstraţiuni antimaghiare.* Un negutător adecă, cu numele Corneliu *Mladin*, cum afirmă „P. Ll.“, a rupt de pe rocurile unor scolari cocardele naţionale maghiare, ér séra, cu ocasiunea conductului de facli, voind arangerul *Morawek* sĕ ţină o vorbire, fù depărtatat cu puterea de pe tribună şi mulţimea începù a striga: „*Trăéscă regele României! Trăiască Carol!*“

*

După cum amintirăm în depeşa de ieri, *studenţii slavi* dela universitatea din *Praga* ţinură alaltăeri un mare meeting de protestare contra mileniului şi luară următórea resoluţiune:

„Astădi, când la porunca *episcopilor renegaţi* se ţin în întrégă Ungaria liturghii pentru sĕrbătorirea mileniului, care e o vătĕmare a dreptăţii, umanităţii şi a moralei, deci e chiar contrarul dela punctul de vedere, pe care stă întrégă tinerimea academică slavă;

„Studenţimea slavă din Praga, după esemplul colegilor ei din Belgrad, Viena, Innsbruck şi Bucuresci, *ia posiţiă contra mileniului,* şi declară, că *va lucra contra acestei serbări* în tóte cercurile, în care se mişcă“.

Resoluţiunea acésta a fost primită cu aplause frenetice, şi *studenţii croaţi*, cari au scăpat numai de curênd din temniţele maghiare şi cari de present studiéză în Praga, au fost obiectul unor *mari ovaţiuni.*

*

Din *Lipto-St.-Miclăuş* se anunţă, că în decursul liturghiei festive milenare s'a întêmplat acolo un incident fórte curios. Fişpanul *Kürthy* şi representanţii diferitelor autorităţi publice au părăsit toţi biserica cat. încă în decursul liturghiei, deórece preotul *Andreiŭ Jenŏ* în predica sa începù deodată *sĕ atace căsĕtoria civilă şi pe creatorii ei.* El vorbi despre „*némul ticăloşit maghiar*“ etc. Domnii funcţionari, în frunte cu fişpanul, merseră în sinagoga jidovéscă, unde rabinul *Singer*, se dice, că le-a ţinut o predică mai patriotică. Acolo e de voi!

Parturiunt montes, nascitur ridiculus mus.

Alaltăeri întrega pressă din Budapesta publica telegrame şi articole fulminante din incidentul „*grozavului atentat, sĕvêrşit de seminariştii români din Caransebeş contra stégului maghiar*“. Nu era diar maghiar, care sĕ nu fi aruncat insultele şi invectivele cele mai josnice la adresa teologilor români, a consistorului şi episcopului din Caransebeş. Ba, diarul kossuthist „*Budapesti Hirlap*“ publică în urma pretinsului atentat un prim articol veninos şi murdar, cerênd ca sĕ se închidă numai decât seminarul român, şi sĕ se pedepséscă aspru făptuitorii etc. etc.

Şi astădi ce ne tredim? Tot aceleaşi diare vin şi ne spun în mod sĕu şi făr' de nici o observare că ar regreta minciunile şi invectivele susţinute alaltăeri, că: îndată-ce sĕ lăţise scirea despre atentat, vice-şpanul *Litsek*, însoţit de comandantul gendarmeriei, merse inmediat dela Lugoş la Caransebeş şi aci începù împreună cu procurorul de stat o cercetare strictă. După multe sforţări în fine se constată, că *seminariştii români nici na'u sciut nimic despre atentat,* şi că făptuitorul „grozavului atentat“ este — *o simplă calfă de croitor, cu numele Petru Jucu*, care aruncase în séra de 8 c. un pachet de cătrăniţe aprinse asupra stégului maghiar arborat la o cârciumă. De abia însĕ apucase stégul sĕ ardă şi locuitorii casei stinseră flacăra. Aşa dér pretinsul atentat a fost faptul unui băiat ştrengar şi n'a avut nici o însĕmnătate politică.

Acésta e una la mână.

*

Sĕ trecem acum la al doilea „*grav incident politic*“.

Fie-cine scie cum s'a resolvat cestiunea cu demonstraţiunile antimaghiare din Belgrad. Domnilor din Budapesta însĕ nu le era destul, că ministerul sêrbesc a depus pe şeful poliţiei şi pe prefectul oraşului din postul lor, şi a început cercetare contra celor ce au ars stégul maghiar pe piaţa Belgradului, — ci cereau rĕsbunare de sînge. Scim, că deputatul Ugron cu ocasiunea interpelărei sale din cameră dise „*că Ungaria, décă posede numai un leac de onóre trebue sĕ-şi trimită monitórele de rĕsbel înaintea Belgradului şi se facă pe Sêrbi sĕ tremure*“.

Ei bine dorinţa lui Ugron părea că sa împlinit. Aprópe tóte diarele din Budapesta publică telegrame şi articole senzaţionale, că *monitorul de rĕsbel austro-ungar „Maroş“ a ancorat alaltăeri în faţa Belgradului,* că stă acolo ca un *colos ameninţător* şi că faptul acesta a produs o *imensă impresiune* atât în Belgrad cât şi în Budapesta. Diarele maghiare din capitala Ungariei în esaltarea lor deja scriau eri, că acum e vai şi amar de Sêrbi; vor vedea aceştia cu cine şi-au făcut de lucru; séu vor da Ungariei o satisfacţiă grandiósă, séu vor fi prăpădiţi etc. etc.

Dér ce decepţiune!

Ministerul de esterne din Viena comunică astădi în mod oficios, că el *nu scie nimic despre vr'un ordin serios,* ce s'ar fi dat monitorului „Maroş“, şi deja sosesce o telegramă din Belgrad care anunţă, că vaporaşul „Maroş“ se află pe cale de a *face studii* — ca şi în véra trecută — şi că alaltăeri séra şi-a *ridicat ancora* şi a plecat dela Belgrad spre Drenkova.

*

Apoi sĕ nu plesnesci de rîs? Incă odată *Parturiunt montes nascitur ridiculus mus.* Dicerea acésta ar trebui sĕ şi-o pună diarele jidano-maghiare din Budapesta, ca motto în fruntea foii.

De ale mileniului.

La *Arad*, serbarea şcolară dela 9 Maiŭ, arangiată în onórea mileniului, s'a făcut cu mare tămbălău. Foile unguresci de-acolo spun, că 5000 de studenţi „*fără deosebire de religiă şi naţionalitate*“ se adunaseră pe „Piéţa libertăţii“ (Szabadságtér), unde cântară cu toţii „Isten áld meg a magyart“. Intre representanţii diferitelor confesiuni, autorităţi şi corporaţiuni, „Alföld“ numeră şi pe d-nii Teodor *Ceontea* şi Petru *Piposs*, ca „representaţi ai preparandiei române“, apoi Arsenie Iliciŭ, preşedintele comunităţii bisericesci sêrbesci etc.

*

Din Făgăraş ni-se scrie: In 7 Maiŭ n. c. s'a ţinut aici adunarea „festivă“ a comitatului în onórea mileniului, la care au fost invitaţi şi membrii români. Românii însĕ n'au participat, afară de câţi-va notari de cer. De faţă au fost numai Unguri, Ovrei şi vre-o câţiva Saşi. După adunare a urmat „banchetul milenar“ în birtul lui Lefcovits. S'au pus cu toţii la masă sĕ mănânce şi sĕ bea bine în onórea mileniului, dér ce sĕ vedi? — Injuraturi teribile, din causă că nu li-s'au ajuns mâncările şi beuturile milenare.

Tot în diua acésta cătră séră musica pompierilor a plecat, sub conducerea lui Iakob Nathan şi a directorului şcólelor civile, cu-o cétă de Ţigani şi cocişi, ducênd facle şi lumini aprinse. Ajunşi în piéţa Făgăraşului, d-l director s'a suit în slavă şi a început a istorisi publicului în formă de toast, că cine a fost eroul Arpad şi că numai ei sunt poporul, care are drept de-a gusta din bunĕtăţile şi din zéma fructelor acestei ţĕri.

Tot în nóptea acésta voinicoşii „patrioţi“ au spart nisce ferestri la casele d-lui

---

e tristă, căci ei se simt adi şi mai singuri. In séra acestei dile vine luntraşul Caron la ţĕrmul acesta, şi cel care a spus adevĕrul în ceşti din urmă o miiă de ani, póte sĕ se suie în luntrea lui şi sĕ mérgă cu el în iad. Dér tu sĕ nu aştepţi clipa aceea, căci atunci se schimbă tóte lucrurile aici. Eu am mare noroc, că am voie sĕ stau cu tine, şi tu nu eşti în nici o primejdie, sĕ rĕmâi aici în insulă, pentru că din viéţă chiar îţi ispăşeşti păcatele.

— Dér tu ce ai făcut? întrebă poetul.

— Eu?

Fata se roşi, sări jos de pe craca pe care şeduse, şi dise a lene:

— Voiŭ fi minţit şi eu ca ceilalţi.

Şi-'l trase repede înainte lângă nisce femei frumóse, care jucau. Se uită împrejur, şi puse degetul pe buze; o femeiă tînĕră se apropie de Ovidiu rînjind prietinesce şi dise:

— Ce şi marele nostru poet este exilat ca şi noi de pe pĕmênt şi din iad? Sĕrmane Ovidiu, acum umbli şi tu metamorfosat? Nu e aşa, că ómenii cei deştepţi sufer rĕu aici? Dér ce suntem noi de vină, décă eram mai deştepţi decât ceilalţi? Pe scumpa ta tovarăşă de multă vreme o cunosc şi o iubesc!

— Minţi! strigă Colubra.

In clipa aceea bĕtrâna fù schimbată într'un şérpe mare, care se repedi la fată şuerând, se încolăci împrejurul corpului ei şi ar fi strîns'o de gât, décă Ovidiu nu ar fi apucat monstrul puindu-şi tóte puterile şi nu l-ar fi smuls şi asvêrlit departe.

Fata îi sărută mânile cu foc, şi dănţuitórele îl încununară cu trandafiri şi lauri. Atunci se gândi pentru întâia-óră ce înfăţişare urîtă trebuia sĕ aibă cu hainele învechite şi cu obrazul aspru de neras. Dér n'avù vreme sĕ se gândéscă mult la lucru acesta, căci un băiat mic se înghesui în el şi-l rugă cu umilinţă:

— Ia-mĕ cu tine! ia-mĕ cu tine te rog! voi sĕ fiu aşa de drept, aşa de drept, ca radele sórelui şi aşa de curat ca apa de isvor! numai ia-mĕ cu tine! am vĕdut, că esci om puternic, şi eu am fost puternic, aveam aşa de mare putere încât toţi băeţii se temeau de pumnii mei!

Pe când vorbeau astfel, îi eşi dintre buzele cele roşii o limbă mică ascuţită, desfăcută în două la vêrf şi băiatul se schimbă în ochii poetului într'un şérpe mic de tot, care se încolăci la picióre sale.

— Nici măcar un ceas nu poţi sĕ spui drept viermuşor pĕcătos! dise Colubra.

Ovidiu se uită cu milă la şérpele cel mic, şi nu se mişcă multă vreme, ca sĕ nu-i facă vre-un rĕu.

Curênd însĕ Colubra îl trase mai departe:

— Nu vedi, că apune sórele?... mi-se pare, că aud luntrea lui Caron spintecând valurile netede. Trebue sĕ pleci d'aici! Realitatea e urîtă aci, fórte urîtă, tu sĕ rĕmâiŭ mai bine cu visul cel frumos.

Dér Ovidiu sta la îndoială. Rupse flori şi le aduse fetei; se uită departe pe mare, care tomai se schimba în aur şi purpură. Dér ca şi nóptea însă-şi de neagră venea în spre el fără zgomot o luntre cu pânză neagră, rĕspândind întuneric în jurul ei. Luntrea era mare, dér într'ênsa era numai un luntraş cu barba albă şi cu ochii duşi în fundul capului. Mânile lui osóse ţineau o prăjină lungă grozav, cu care cârmea luntrea, până ce se lovi şi se târşii de nisip. Atunci ridică prăjina din apă, şi picăturile ce curgeau de pe ea luceau ca aurul curat, în cea din urmă radă a sórelui.

— Aide! şopti Colubra învineţindu-se.

Dér Ovidiu sta par'că era pironit locului. Caron ridică prăjina şi lovi cu ea în pomi, de rĕsunară ca bubuitul tunului. Şi de-odată tóte formele se strînseră pe lângă luntre şi întinseră mânile cătră el rugându-se.

El însĕ întrebă cu un glas adênc, ameninţător:

— Cine a spus adevĕrul o miiă de ani?

— Eu! eu! se audi din tóte părţile, dér toţi, care diseră „eu“, se făcură îndată şerpi.

— Eu! strigă o femeie minunată de frumósă, care îşi făcù loc din îngrămădéla de dihănii ce se svîrcoleau, şi al cărei vĕl alb fâlfăia luminos în amurgul serei, eu am tăcut o miiă de ani, pentru ca sĕ mĕ pot întâlni în raiŭ cu cei şépte copilaşi ai mei!

Şi sbură în luntre.

— Şi eu! dise Colubra încet de tot.

— Tu? întrebă Ovidiu trist. Atunci trebue sĕ mĕ despart de tine?

Dr. Ioan Şenchia, aflătóre în centru têrgului. Spargerea s'a întêmplat de sigur, pentru-că d-l Dr. Şenchia nu şi-a iluminat casele. — *I. N. P.*

SCIRILE ḌILEI.

— 1 (13) Maiŭ.

Monarchul nostru şi Şahul Persiei. Monarchul nostru a primit dela noul Şah al Persiei, Muzzafer-Eddin, o depeşă, în care acesta notifică urcarea sa pe tron, şi îşi esprimă dorinţa de-a întreţine cu monarchul Austro-Ungariei aceleaşi legăturĭ prietinescĭ, ca şi decedatul Şah. Monarchul nostru rĕspunse imediat Şahului, condolându-i înainte de tóte la mórtea tatălui sĕu, şi asigurându-l de tot aceleaşi legăturĭ prietinescĭ, pe carĭ le-a întreţinut şi cu Şahul Nasr-Eddin. Este curiósă afirmarea ḍiarelor maghiare, că monarchul nostru ar fi dat rĕspunsul sĕu Şahului în limba *maghiară*, până când ḍiarele vieneze şi „Pest. Ll." spun, că telegrama a fost scrisă în limba *germană*. Se pare, că mileniul i-a făcut pe compatrioţii noştri maghiarĭ nu numai esaltaţĭ şi îngâmfaţĭ ci şi şuchiaţĭ.

—o—

Despre înmormêntarea generalului Trapşa, ce s'a sĕvêrşit în Caransebeş cu fórte mare pompă, i-se raporteză „Dreptăţii" următórele: „Inmormêntarea s'a întêmplat Vinerea trecută la 3 óre d. a. asistând fórte mult public şi popor. In biserică au funcţionat 5 preoţĭ, pontificând Preacuvioşia sa părintele archimandrit Musta, care a rostit şi o fórte frumósă cuvêntare funebrală, ce a impresionat mult publicul jalnic. Pe lângă alte date biografice şi frumóse însuşirĭ ale decedatului, părintele orator a accentuat în deosebĭ caracterul românesc al decedatului, care cu mândrie întona totdéuna românitatea sa, în oficiu, între străinĭ şi pretutindenea. Din partea miliţiei asemenea i-s'au făcut decedatului tóte onorurile: 2 batalióne de ostaşĭ, cu musica militară din Timişóra în frunte, au asistat şi au dat mai multe salve, ér la întórcerea miliţiei dela morminţi musica militară a avut bunul simţ, că a cântat şi arii româneseĭ, între carĭ şi cunoscuta piesă „Adio la Carpaţĭ". Decă lumea ar fi fost avisată la timp despre acéstă înmormêntare, actul ar fi fost cu mult mai pompos; astfel însĕ din oraşe mai îndepărtate numai puţinĭ au participat, între carĭ am observat şi pe d-l Cor. Brediceanu din Lugoş."

—o—

Corpurĭ studenţescĭ disolvate. Guvernorul din Viena a dat ordin, ca sĕ se disolveze 20 de corpurĭ studenţescĭ academice, şi acésta în urma hotărîrei luate de acele corpurĭ faţă cu studenţii jidanĭ, pe carĭ studenţii creştinĭ i-au declarat de necapabilĭ de-a da satisfacţiă. Erĭ a fost confiscată averea amintitelor reuniunĭ studenţescĭ şi localele lor au fost închise de către poliţiă. In contra acestui ordin studenţii au dreptul de-a recura.

—o—

Fişpanul Maurer — pe ducă. Ḍiarul „Alkotmany" afirmă a sci din isvor sigur, că Miheil Maurer, fişpanul Braşovului, e pe cale sĕ se ducă, şi că următorul lui va fi baronul Bela Szentkereszti. Soţia acestuia, cum se scie, este fiica fostului general român Florescu.

—o—

Donĕ proiecte de lege. Pentru tómnă guvernul român pregăteşte douĕ proiecte de legĭ de carĭ, după cum scrie „Epoca", vor avé sĕ se ocupe camerile îndată după 15 Noemvre. Ministrul de interne pregătesce un proiect privitor la *notarii de sate*. Aceştia vor fi, pe viitor, numiţĭ de guvern. Ei vor trebui sĕ absolveze o şcólă de administraţie şi vor fi remuneraţĭ cu 200 leĭ pe lună. Celalalt proiect e privitor la *administraţia financiară din judeţe*. Aḍĭ esistă în fiă-care district un casier general, un director al creditului agricol şi un representant al regiei monopolurilor. Astăḍĭ aceştĭ funcţionarĭ sunt neatêrnaţĭ unii de alţii. Proiectul guvernului prevede numirea lor în condiţiunile următóre: In capul fiăcărui judeţ va fi ca representant al ministeriului de finanţe un casier general, sub ordinele căruia vor fi doi funcţionarĭ, unul representând regia şi celalalt creditul agricol. Guvernul speră, că cu acéstă combinaţiă sĕ realiseze o economie de 300.000 lei pe an. O comisiune a fost întocmită pentru a studia acéstă cestiune. Membri comisiunei se vor întruni îndată după închiderea Corpurilor legiuitóre.

—o—

Pentru fondul studenţilor sĕracĭ dela scólele medii române din loc, familia domnului profesor Lazar Nastasi, din incidentul rĕposării lui Ión Duşoiu junior, a dăruit în loc de cunună, 5 fl. v. a.

—o—

Nou advocat. D-l Dr. Aurel Cosma face cunoscut, că şi-a deschis cancelariă advocaţială în Timişóra, cetate, strada Zápolya n. 41.

—o—

Delegaţii pentru congresul Ligei. Etă şi lista delegaţilor aleşĭ pentru congresul Ligei, despre care am amintit erĭ: I. Grădişteanu; Alimăneşteanu C. inginer; Apostol D. T., deputat; Antipa Gr., doctor; Athanasiade, advocat; Borgovan V. Gr., profesor; Besnea, doctor; Balş Mişu; Bozocianu A., farmacist; Cihoski, advocat; Cliniciu I., profesor; Ciura Alex., student; Cesianu N., Căpitan Creangă; Disescu C., prof. universitar; Furnică D. Z., comerciant; Frunză G., inginer; Florescu A. D., Firulescu C., student; Grama I., profesor; Lupan N. comerciant; Lăzăreanu G., tipograf; Munteanu I., farmacist; Micu Pandele, funcţionar; M. Vlădescu, profesor; Mera Vasile, comerciant; Moga Vasile, inginer; Miculescu Al. Vasile, student; Obreja, doctor; Pop Emil, doctor; Popescu Simion, preot; Perieţeanu-Buzĕu, senator; Pantazi Em., advocat; Predescu Stavri, advocat; Popovicĭ Vasilie, student; Şerbach Em., Teţu S., comerciant; Tamara G. student; Urechiă A. V., senator; Vintilă C. A. Rosetti, deputat; Colceag N., advocat; Cancicov V. student; Danielescu Cornel, comerciant; Manole Petre, inginer; Popa G., profesor; Cogălniceanu M. V., deputat; Vespremeanu I., farmacist; Ciurcu Theodor; Ionescu Eftime T., c. f. r.; Tălăşescu Cons.; Achimescu Aurel; Ţepeneag Vasile.

—o—

Bóle periculóse. Din părţile Năsĕudului primim scirea, că pe acolo grasézâ scarlatina şi difteritisul. In Năsĕud au murit până acuma 3 scolarĭ, dintre carĭ doi din gimnasiu.

—o—

Cai pentru armata română. Generalul Salmen, preşedintele comisiunei de primire a remontei pentru cavaleria română a primit sĕptĕmâna trecută 230 cai cumpĕraţĭ în Austro-Ungaria de d-nii colonelĭ Beller şi Baldovicĭ. Ministerul român de rĕsboiŭ a numit o comisiune compusă din colonelul Zossima şi veterinarul de divisie Constantinescu, pentru a visita hergheliile particulare şi a face achisiţiunea iepelor şi armăsarilor de prăsilă, admisibilĭ la Cislău. Comisiunea va visita întâiŭ Albatros de lângă Buzĕu.

Din Bucovina.

Cernăuţĭ, Mai 1896.

Gemea lumea sub imperiul clicei şi cerea dela Dumneḍeu o eră nouă. O eră nouă doriau cu toţii, credênd, că se vor schimba lucrurile în spre bine, făcêndu-se o premenire dela cap, căcĭ dela cap se împute pescele. Aşa se credea în Bucovina, dér lumea în curênd a fost desamăgită. Noi am fost primii, carĭ am spus verde, că diavolul şi-a vêrêt codiţa, ca sĕ facă zizaniă.

In Nro. 53 al „Gazetei" am spus: „asta pune pe mulţĭ pe gândurĭ şi scindu-i trecutul, sĕ tem, ca nu cumva nedreptatea favorită de către Strasnei sĕ se furişeze érăşĭ în Consistor. O eră nouă pare a rĕsări... dér tot odată şi satana îşĭ trimite interpretul sĕu sĕ bage codiţa zizaniei." — Şi am fost un bun augur! când am ḍis acestea. Jocul zizaniei s'a aţiţat, şi lumea aştéptă curiósă la eveniméntele de mâne, sĕ înscrie cu litere neperitóre pentru vecie slăbiciunile, carĭ au făcut pre cineva sĕ se lase ademenit şi sĕ facă aşa, după cum cumĕtrul i-a dictat. Noi ne-am făcut datoria, am luat în scut, credênd, că nu se vor asculta lingăii, carĭ tocmai nu-i doresc binele, ci tocmai ausmţându-'l îi voesc peirea, ca sĕ probeze lumei, că n'a fost capabil...

Ne pare rĕu, pentru-că n'am fost înţeleşĭ, dér vom fi, numai sĕ nu fiă târḍiu şi-atuncĭ nu vom puté lua pre nimenĭ în scut, ci va fi rĕsplata după fapte. Spre a ilustra aceste puţine, dér veşnice cuvinte, voiŭ aduce casul cu ucazul venit din Viena, ca protopopul Vicovilor sĕ fiă destituit. Pentru ce? Pentru-că ochii lui nu plac erei cumĕtrului, séu póte aceluia, cu care a avut daraverĭ la tribunalul din Rădăuţĭ? — Nu aşa se pune temelia unei *ere nouă*, căcĭ doră sĕ scie de câtă iubire a fost părtaş! Ar trebuĭ încă de aceste neспălate transferărĭ, cum se ḍice, sĕ se facă cu unii archimandriţĭ şi apoi cine va rĕsplăti consecinţele? Consilierii se vor retrage şi cine scie de nu vor rîde în ce încurcătură l'au adus.

Scim de unde bate vêntul şi'n ce hal şi încurcătură ar voi cineva sĕ-'l aducă, şoptindu-i a face rĕu. Viitorul de câte-va lunĭ va proba, întru cât s'a lăsat ademenit, credênd a fi cu lapte tóte câte i-a dictat cumĕtrul. Simpatiile clerului nu se cumpĕră, trimiţĕndu-se decrete de brêne roşii din Viena acelora, carĭ sunt amicĭ şi persóne grate meşterului cumĕtru, pe când acelora, carĭ nu sciu lătra cu cumĕtrul li-se ia protopopia séu se transferă dela o mânăstire la alta.

Şi apoi avem în ţéră atâtea brêne roşii, încât ai crede, că toţĭ carĭ le pórtă au lucrat mult pentru biserică în acéstă ţéră. Da unde sunt unii distinşĭ cu brêne roşii întru adevĕr c'au lucrat pentru biserică adecă s'au silit a face bisericĭ, pe când cei mai mulţĭ n'au lucrat nicĭ pentru biserică, cu atât mai puţin însĕ pentru naţiune. In curênd voi da un isvod, câţĭ poşed brêne roşii şi carĭ le-au fost meritele şi lumea sĕ mire.

Hacman episcopul, cum era, dér nu era darnic în acordarea de brêne roşii, cine însĕ avea brêu roşu, putea fi mândru. Astăḍĭ acéstă distincţiune a ajuns a fi causa tuturor relelor: mândria, ura, zavistia, neînţelegerea au alungat armonia frăţéscă dintre preoţime şi-a venit timpul, că cei cu brêne roşii chiar între sine ḍic: *eu sunt al lui Paul — da eu al lui Sila*, voind prin acésta a arĕta, c'au căpĕtat fără de-a fi meritat.

Nu din Viena sĕ se acórde brêne roşii, ci abia după ce s'a făcut visitaţii prin provincia eparchială, considerând cu de-amĕruntul, ce s'a lucrat pe terenul eclesiastic, al şcólei şi al înaintării în cultura naţiunii. Atuncĭ ar fi o emulare între preoţĭ, toţĭ ar lucra pentru binele poporului şi n'ar fi despărecherĭ, ca până acuma, şi atuncĭ nicĭ toţĭ, carĭ au pĕcate, ar fi învestiţĭ cu brêne roşii. Pentru ca sĕ le astupe gura, li-se értă păcatele şi burta li-se încinge cu brêne roşii. Acésta demoraliséză, şi viitorul va face o critică mai severă, de cât presentul, neţinênd cont de nicĭ o persónă séu putere.

Am vorbit sĕ fiu înţeles şi am vorbit adevĕrul, care póte nu va plăcé dér, considerând, c'am voit numai binele cuiva, ca sĕ nu fiă ademenit de vîrtejul linguşirilor, chiar persóna acésta îmĭ va da dreptate şi se va feri a asculta tóte verḍĭ şi uscate, câte îĭ tócă cineva din *interes propriu*.

Iubirea preoţimei nu se captivă când ĭ se spune cam aşa: vedeţĭ ce primire mi-s'a făcut prin guvern, decĭ aveţĭ sĕ tăceţĭ şi vĕ pun scăluş în gură. Care însĕ nu va tăcé, a mea este rĕsbunarea şi asupra cărora sĕ mĕ rĕsbun, i-am tras deja la rĕbuş, după cum mi-a spus cumĕtrul, nu însĕ.

Călĕtorescu.

SCIRI ULTIME.

Bucurescĭ, 12 Maiŭ. Astăḍĭ la órele 5 d. a. A. S. Regală Principele *Ferdinand* plécă la Viena, unde se va întêlni cu A. S. Regală Principesa *Maria*, şi de aci vor merge amêndoi la Moscva, pentru a asista la *încoronarea Ţarului.*

Belgrad, 12 Maiŭ. La a doua notă a ambasadorului austro-ungar br. *Schiessl* către guvernul sêrbesc în cestiunea *satisfacţiei*, pe care o pretinde guvernul ungar dela Serbia, ministrul-preşedinte *Novacovicĭ* rĕspunse astăḍĭ ambasadorului austriac, că prin transpunerea fostului şef de gendarmeriă *Stefanovicĭ* în ministeriul de interne, guvernul sêrbesc a dat Ungariei destulă satisfacere, şi *nefiind aplecată* de-a întreprinde alţĭ paşĭ, *privesce întrega cestiune ca finită.*

Bucurescĭ, 12 Maiŭ. „*Epoca*" anunţă, că d-l *Cantacuzino*, ministrul român de finance, a dimisionat erĭ din comitetul Ligei.

DIVERSE.

Prima perucă. Filip cel bun, principele de Burgund, după o bólă grea şi-a perdut tot pĕrul de pe cap. Lucrul acesta i-a fost fórte neplăcut şi de aceea purta pe cap o căciulă de catifea négră, dér nicĭ acésta nu era destul. Odată se plânse principele Filip asupra acestui neajuns episcopului de Mechelm declarând, că aceluia, care ar sci un mijloc pentru de a-i acoperi capul pleşuv, îi va da un premiu mare. Premiul l'a câştigat un friser din Bruxela, cu numele Pierre Lorchaut, care a făcut pe sĕma prinţului o perucă. Prinţul Filip a fost primul, care a purtat perucă şi se ḍice, că soţia lui timp îndelungat n'a sciut, décă el are perucă, orĭ că i-a crescut pĕr adevĕrat.

Colubra se uită la poet şi pe urmă ĭa luntre:

— Décă aşĭ putea sĕ rĕmân fată cum sunt, nu te-aşĭ iubi decât pe tine şi numai a ta aşĭ fi.

— O, Colubra! Tacĭ nu minţi!

De abia spusese vorbele acésta, şi Colubra se făcu ér şérpe mic, cum fusese mai înainte.

Luntrea lui Caron plecă dela ţérm. Atuncĭ pomii se rupseră, florile se făcură pulbere, érba se uscă, şi în lumina lunei se zărea din ce în ce mai departe, tot mai departe, barba albă a lui Caron şi vĕlul alb al femeii, care nu minţise o miiă de anĭ; şi pe nisip şi prin stufurile de spinĭ se svârcoleau şi se tîrau trupurile de şerpĭ netede şi lucitóre.

Ovidiu se cutremură de grózâ; se duse cât putu mai repede la luntrea, cu care venise, deşteptă pe văslaşĭ strigând la ei: „Şerpi!" Ei se frecară la ochĭ nemulţămiţĭ şi îngânară:

— De aceea am venit noi acilea, ca sĕ vedem şerpĭ!

— Sĕ plecăm! sĕ pleăm! strigă Ovidiu, care de grózâ îşĭ uitase chiar de prietenul cel mic. Dér când se deslipi de ţĕrm, îşĭ aduse aminte şi strigă tare:

— Colubra! mica şi credinciósa mea Colubra!

Atuncĭ îĭ rĕsună la urechiă un rîs încet, încet de tot, de gâtul lui se încolăci ceva neted şi rece, şi doi ochĭ se uitară lung la el, la lumina cea limpede a lunei.

Văslaşii credeau, că poetul a înebunit de tot, căcĭ nu mai vorbi de loc; dór din când în când şoptea:

— O miiă de anĭ... pentru mine!

Şi mângâia ceva strălucitor pe gât, care ei credeau, că e vre o podóbă.

Dér érăşĭ rîḍênd încet, Colubra îi şopti la urechiă:

— Nu te crede pré mult dragul meu prieten; n'am căḍut numai pentru tine în minciună. 'Mĭ-am găsit iubitul tot în chip de şérpe, şi trebuind sĕ rĕmână tot şérpe, şi aşa vréu sĕ fiu tot ca iubitul meu, până ce om putĕ sĕ fim unul al altuia!

De-atuncia insula şerpilor a mai fost odată frumósă, dér u'a vĕḍut-o nimenĭ, póte doră cine o mai trăi în anul 2000, şi o fi poet!

„Bib. p. t."

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 12 Maiŭ 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.50
Renta de coróne ung. 4%	99.—
Impr. căil. fer. ung. în aur $4^1/_2$%	124.—
Impr. căil. fer. ung. în argint $4^1/_2$%	101.30
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.60
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.10
Bonurĭ rurale croate-slavone	97.25
Imprum. ung. cu premii	156.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	138.50
Renta de hârtie austr.	101 35
Renta de argint austr.	101.20
Renta de aur austr.	122.60
Losurĭ din 860	145.50
Acţii de ale Băncei austro ungară.	948.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	387.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	353.75
Napoleondorĭ	$9.54^1/_2$
Mărcĭ imperiale germane	$58.82^1/_2$
London vista	120.25
Paris vista	47.75
Rente de coróne austr. 4%	101.20
Note italiene	44.50

Cursul pieţei Brașov.

Din 13 Maiŭ 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.50	Vênd.	9.53
Argint român.	Cump.	9.45	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.52	Vênd.	9.54
Galbenĭ	Cump.	5.65	Vênd.	5.70
Ruble rusescĭ	Cump.	127.	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.40	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.60	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.57

Nr. 2186—1896.

PUBLICAŢIUNE.

Pentru constatarea dărei pe case pe anii 1896—1898.

Se aduce prin acésta la cunoscinţa publică, că consemnările pentru constatarea dărei pe case pe anii 1896—1898 revidate de Direcţia financiară reg. ung. din loc, care atât pe basa fasiunilor date de proprietarii caselor, cât și pe basa constatărilor, din partea comisiei a fixat chiriile locuinţelor, sunt depuse spre vedere la subsemnatul oficiu de dare orășenesc pe durata **de 15 ḑile adecă dela 16 Maiŭ până inclusive 1 Iunie 1896.**

Toţĭ acei posesorĭ de case, carĭ se vor simţi încărcaţĭ cu darea fixată, pot lua recurs la comisia administrativă în termenul de sus indicat de 15 ḑile. Recursul este a se preda la oficiu de dare orășenesc. Acei posesorĭ de case, carĭ pentru **prima óră** sunt taxaţĭ cu darea pe case, pot recura contra sumei prescrise în termin de 15 ḑile socotit din ḑiua de când li-se va scrie darea pe anul 1896 în fascicula de dare la Magistratul din loc.

Recursurile ce se vor înainta după trecerea acestor termine, ca **întârḑiate,** nu se vor mai considera.

Brașov, 11 Maiŭ 1896.

Oficiul de dare orășenesc.
Alesius
consilier mag.

977,1—3.

Nr. 6676—1896.

PUBLICAŢIUNE.

Pentru **sesonul din acest an de băi este de a se ocupa în scalda Zizin postul medicului de băi.**

Agendele acestui medic sunt prescrise de lege, și asupra lor se pot cere informaţiunĭ dela physicatul orășenesc din loc.

Sesonul duréză din 1 Iulie până la finea lui August, eventualminte până la 15 Septemvre a. c.

Léfa: 100 fl. și 80 fl. pentru locuinţă; afară de aceea onorarul de bolnavĭ pentru tractarea lor medicală.

Doctorii de medicină au de a-șĭ așterne petiţiunile, prin carĭ au de a documenta și activitatea lor de pân'acum, — **cel mult până în 31 Maiŭ a. c. la prânḑ 12 óre** la acest magistrat.

Brașov, 7 Maiŭ 1896.

975,2—3 **Magistratul orășenesc.**

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Preţulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ	3 fl. —
Pe șése lunĭ	6 fl. —
Pe unŭ anŭ	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei lunĭ	10 fr.
Pe șése lunĭ	20 fr.
Pe unŭ anŭ	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ	2 fl. —
Pe șése lunĭ	1 fl. —
Pe trei lunĭ	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anŭ	8 francĭ.
Pe șése lunĭ	4 francĭ.
Pe trei lunĭ	2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai ușorŭ și mai repede prin **mandate poștale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arăta și poșta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

I. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: 5 óre 07 m. diminéţa.
Trenul de persóne: 8 óre diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Brașov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după améḑi.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: 10 óre 19 minute séra.

3. Dela Zĕrnescĭ la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 44 min. diminéţa.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: 8 óre 31 min. séra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul de pers.: 8 óre 15 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persóne 7 óre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braș.

I. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: 10 óre 26 min. séra.

2. Dela Brașov la Bucurescĭ:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: 5 óre 14 m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de améḑĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zĕrnescĭ. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 8 óre 35 min. diminéţa.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 4 óre 30 min. dim.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 1 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persóne 6 óre 40 min. séra.

*) Acest tren circuléză numai Joia Dumineca și la sĕrbătorĭ.

Anunciurĭ

(inserţiunĭ și reclame)

Suntŭ a se adresa subscrisei administraţiunĭ. În casul publicării unui anunciu mai multe de odată se face scădĕment, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-orĭ.

Administr. „Gazeta Trans.“